

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: Z2022/4532

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG ZWOLLE

Beslissing van 11 december 2023 op de klacht van:

A ,
wonende in B,
klaagster,

tegen

C ,
bedrijfsarts,
destijds werkzaam in D,
verweerder, hierna ook: de bedrijfsarts.

1. De zaak in het kort

1.1 Klaagster heeft in 2021 drie consulten gehad (waarvan één telefonisch) bij de bedrijfsarts in verband met fysieke en mentale klachten, waarvoor zij zich ziek had gemeld bij haar werkgever. Naast de consulten is er ook contact geweest via e-mail. Klaagster verwijt de bedrijfsarts – samengevat – dat zijn verslaglegging onvolledig en/of onjuist is en dat hij zich onbetrouwbaar opgesteld heeft. Ook heeft hij volgens klaagster in diverse opzichten onprofessioneel gehandeld en voldoet zijn klachtenprocedure niet aan de eisen die daarvoor gelden.

1.2 Het college komt tot het oordeel dat de bedrijfsarts niet tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld. Hierna licht het college dat toe.

2. De procedure

2.1 Het college heeft de volgende stukken ontvangen:

- het klaagschrift met de bijlagen, ontvangen op 7 juli 2022;
- het verweerschrift;
- een aanvullend verweerschrift;
- aanvullende stukken, ingediend door klaagster;
- het proces-verbaal van het op 9 november 2022 gehouden mondelinge vooronderzoek.

2.2 De zaak is behandeld op de openbare zitting van 3 november 2023. De partijen zijn verschenen. De partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht. Klaagster heeft daarbij pleitnotities voorgelezen en aan het college en de andere partij overhandigd.

3.1 Klaagster heeft een arbeidsovereenkomst voor zestien uren bij een oogkliniek in

E. In 2021 heeft zij zich in verband met persoonlijke omstandigheden ziekgemeld. Haar werkgever schakelde de bedrijfsarts in voor een advies. Op 22 februari 2021 vond het eerste consult plaats. De bedrijfsarts noteerde hierover onder meer het volgende (citaten zijn overgenomen inclusief eventuele type- en taalfouten):
“Op basis van mijn onderzoek kom ik tot de conclusie dat er bij [naam klaagster] sprake is van spanningsklachten echter geen ziekte of gebrek. Dat betekent dat zij belastbaar is in een werksituatie ook in de maatstaf (het eigen werk). (...)”
Klaagster vroeg na afloop van het consult voor 50% onbetaald verlof aan en de werkgever ging hiermee akkoord.

3.2 Klaagster werd op 18 maart 2021 onderzocht door de cardioloog vanwege hartoverslagen. Hierover heeft de cardioloog het volgende genoteerd:

“Conclusie

Palpaties bij patiënte positief familiale geschiedenis voor CVZ. Licht afwijkend repolarisatie inferolateraal. Normaal echocardiogram. In het lab hoge cholesterol bij hoge HDL, gunstig profiel.

Beleid

Patiënt gesproken over uitslag van holter. Gerustgesteld. Meer balans en minder stress, waarschijnlijk ook menopauze. Eventueel Bisoprolol proberen op proef.”

Klaagster meldde zich op 22 maart 2021 voor 50% ziek.

3.3 Klaagsters manager vroeg een tweede consult bij de bedrijfsarts aan. Dat consult vond plaats op 12 april 2021. Op 21 april 2021 heeft de bedrijfsarts hiervan een verslag opgemaakt. Hierin vermeldt hij onder andere het volgende:

“Omdat ik op het spreekuur geen duidelijk beeld kon krijgen van de ernst van het ziektebeeld en de eventuele daaruit voortvloeiende beperkingen, heb ik met toestemming van [naam klaagster] informatie opgevraagd bij de huisarts. Tot aan het moment dat ik de informatie zou krijgen adviseerde ik dat [naam klaagster] in plaats van 2 dagen, 1 dag bij [naam werkgever] zou werken. Dit omwille van de zorgvuldigheid en het uitsluiten van eventuele risico's bij de aanwezigheid van een ernstige aandoening. Uit het (beperkte) onderzoek dat ik deed leek het mij dat er sprake was van een ernstige aandoening.

Ik heb de informatie die ik kreeg van de huisarts met daarbij het medisch verslag van de cardioloog bestudeerd en dat met [naam klaagster] besproken. Op basis daarvan is mijn conclusie dat er lichte afwijkingen zijn vastgesteld. Deze zijn echter niet zodanig dat daarvoor op welke wijze dan ook behandeling voor geïndiceerd is. Mijn conclusie is daarom dat de klachten worden veroorzaakt door spanningen, dus een spanningsklachten. (...)

Re-integratiemogelijkheden: Er is bij [naam klaagster] geen sprake van ziekte of gebrek of in ieder geen zodanige mate van ziekte of gebrek dat daarmee de maatstaf niet verricht zou kunnen worden. Er is geen bezwaar tegen 20 uur werken per week in het eigen werk (...).”

3.4 Op 21 april 2021 vond het derde consult plaats, via de telefoon. Volgens klaagster was afgesproken dat de bedrijfsarts pas na haar afspraak bij de huisarts die gepland was op 20 april 2021 medische informatie mocht opvragen. Hij heeft de informatie al op 12 april 2021 opgevraagd. Klaagster heeft de indruk dat de

bedrijfsarts tijdens dit telefonisch consult niet beschikte over wat er uit het huisartsenconsult op 20 april 2021 was gekomen. De bedrijfsarts gaf in dit gesprek aan dat hij klaagster per direct beter verklaarde voor twee volle werkdagen. Voor het geval klaagster het er niet mee eens zou zijn, kon ze wat de bedrijfsarts betreft een deskundigenoordeel aanvragen. De bedrijfsarts ontving later nog de meest recente medische informatie van de huisarts, wat echter niet leidde tot een herziening van zijn oordeel.

3.5 Klaagster vroeg via haar werkgever een second opinion aan. De bedrijfsarts stelde de vragen op voor zijn collega die de second opinion zou gaan doen en gaf hem enige informatie over de voormalige werksituatie van klaagster. Volgens klaagster klopte de informatie niet en zij wilde een klacht tegen de bedrijfsarts gaan indienen. Hierover hebben beiden e-mailcontact met elkaar gehad dat steeds onplezieriger van karakter werd. Op 15 oktober 2021 schreef de bedrijfsarts dat hij geen contact met meer klaagster wenste en haar wel bij het tuchtcollege zou zien. Klaagster had de bedrijfsarts eerder die dag bericht een klacht bij het tuchtcollege tegen hem te zullen indienen.

4.1 Volgens klaagster heeft de bedrijfsarts onzorgvuldig en onjuist gehandeld, omdat:

- a. hij klaagsters gezondheidsklachten niet serieus heeft genomen en deze onjuist heeft beoordeeld;
- b. zijn verslaglegging op een aantal punten onjuist en onvolledig is;
- c. de bedrijfsarts onbetrouwbaar is. Daartoe voert klaagster aan:
22 april 2021 heeft de bedrijfsarts de informatie van klaagsters huisarts over het consult van 20 april 2021 ontvangen maar daarvoor al, op 21 april 2021, mailde hij klaagster dat hij de informatie van de huisarts binnen had. Die laatste informatie had hij toen nog helemaal niet;
- d. de bedrijfsarts onprofessioneel heeft gehandeld:
Daarnaast schreef de bedrijfsarts in een e-mail dat hij wilde aandringen op een klachtindiening zodat hem duidelijk zou worden waar de irritatie zat zodat hij en klaagster er samen iets van kunnen leren. De bedrijfsarts was via de brief van de huisarts van 22 april 2021 en het verslag van de second opinion-arts op de hoogte van de adviezen en klaagsters gezondheidsproblemen. De klacht was derhalve serieus en betrof geen irritatie waarover klaagster iets moest leren;
- e. de klachtenprocedure van de bedrijfsarts niet aan de eisen van de Wet kwaliteit klachten en geschillen zorg (hierna: Wkkgz) voldoet.

4.2 De bedrijfsarts heeft gereageerd op de klacht en herkent zich er niet in. Hij is van mening dat hij niet tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld.

4.3 Het college gaat hierna verder in op de standpunten van partijen.

De criteria voor de beoordeling

5.1 De vraag is of de bedrijfsarts de zorg heeft verleend die van hem verwacht mocht worden. De norm daarvoor is een redelijk bekwame en redelijk handelende bedrijfsarts. Bij de beoordeling wordt rekening gehouden met de voor de zorgverlener geldende beroepsnormen en andere professionele standaarden. Dat een zorgverlener

beter anders had kunnen handelen is niet altijd genoeg voor een tuchtrechtelijk verwijt.

Klachten onderdeel a) gezondheidsklachten niet serieus genomen en onjuist beoordeeld

5.2 De bedrijfsarts heeft nadat klager zich begin 2021 ziek meldde wegens persoonlijke omstandigheden driemaal een consult met klager gehad. In het eerste consult op 21 februari 2021 onderzocht hij klager en concludeerde op basis van het consult dat er bij klager weliswaar sprake was van spanningsklachten, maar geen ziekte of gebrek die van invloed was op haar belastbaarheid. Nadat klager zich op 22 maart 2021 opnieuw ziek meldde, vond op 12 april 2021 een tweede consult plaats. Klager was kort daarvoor gezien door een cardioloog. De bedrijfsarts vermeldt in zijn verslag dat hij in dit consult geen duidelijk beeld kon krijgen van het ziektebeeld en de eventuele daaruit voortvloeiende beperkingen en derhalve aanleiding zag nadere informatie op te vragen bij de huisarts. Na ontvangst van informatie door de huisarts met het verslag van de cardioloog, waaruit geen ernstige afwijkingen bleken, concludeerde de bedrijfsarts in zijn verslag van 21 april 2021 dat sprake was van spanningsklachten, maar niet van ziekte of gebrek. In het derde telefonische consult op diezelfde datum besprak hij met klager dat hij haar geschikt achtte voor haar eigen werkzaamheden en het klager, indien zij zich hierin niet kon vinden, vrijstond een deskundigenoordeel aan te vragen. In de aanvullende brief van de huisarts van 22 april 2021 heeft de bedrijfsarts geen aanleiding gezien zijn beoordeling aan te passen.

Uit de hiervoor weergegeven gang van zaken volgt naar het oordeel van het college dat de bedrijfsarts een behoorlijke mate van onderzoek naar de achtergronden van de klachten van klager heeft gedaan en tot de conclusie is gekomen dat klager weliswaar beperkingen ondervond, maar geen beperkingen uit ziekte of gebrek die maakten dat zij arbeidsongeschikt was. In de kern is het dat wat klager toen niet met hem eens was en

ook nu ten gronde legt aan haar klacht in deze procedure. Het college is echter van oordeel dat de bedrijfsarts op basis van zijn eigen onderzoek en de door hem opgevraagde medische informatie tot deze beoordeling kon komen. De nagekomen informatie van de huisarts van klager heeft de bedrijfsarts niet tot een ander inzicht gebracht, en ook dat acht het college niet tuchtrechtelijk verwijtbaar. Een andere weging van de gegeven informatie was denkbaar, maar dat is in deze procedure niet maatgevend. In de vaststelling van eventuele arbeidsongeschiktheid stonden klager andere wegen open, en de weg van de second opinion is door haar ook gebruikt.

Dit klachtonderdeel is ongegrond.

Klachtonderdeel b) onjuiste en onvolledige verslaglegging

5.3 Klager doet met dit klachtonderdeel op het verslag dat de bedrijfsarts op 21 april 2021 verzond van het consult op 12 april 2021. Zo beschrijft zij dat verweerder schrijft dat hij tijdens het spreekuur geen duidelijkheid kreeg over haar klachten, maar dat hij al op

6 april 2021 had gevraagd om een machtiging om klagers medische gegevens op te vragen. Klager is van mening dat het verslag geen juiste en volledige weergave is van hetgeen is besproken. Ook zou in de terugkoppeling aan de huisarts een ander ziektebeeld vermeld staan dan in het verslag.

Het college is van oordeel dat verslaglegging van de bedrijfsarts toereikend is. Het spreekuurverslag bevat de informatie die noodzakelijk is voor het doel waarvoor deze gemaakt wordt, namelijk een beoordeling van de belastbaarheid. Van evidente onjuistheden in de verslaglegging is niet gebleken.

Wel constateert het college dat de bedrijfsarts het spreekuurverslag van het consult op 12 april 2021 pas op 21 april 2021 heeft verzonden. De bedrijfsarts heeft dit ter zitting ook erkend en aangegeven dat tijdige verslaglegging een aandachtspunt voor hem is. Het tijdstip van verzending van het spreekuurverslag is naar het oordeel van het college wel onwenselijk laat, maar nog niet zodanig dat van tuchtrechtelijke verwijtbaarheid moet worden gesproken. Dit klachtonderdeel is ongegrond.

Klachtonderdeel c) onbetrouwbaar handelen

5.4 Klaagster stelt dat zij tijdens het spreekuur van 12 april 2021 aan het ondertekenen van de medische machtiging de voorwaarde heeft verbonden dat de bedrijfsarts de informatie bij haar huisarts pas ná een reeds gepland huisartsconsult op 20 april 2021 mocht gaan opvragen. Verweerder ontkent het bestaan van een dergelijke afspraak met klaagster.

Het college stelt vast dat op de medische machtiging niets is aangetekend omtrent het bestaan van een dergelijke afspraak: de machtiging bevat uitsluitend de handtekening van klaagster en de bedrijfsarts en datum van ondertekening. Ook overigens blijkt niet van het bestaan van een dergelijke afspraak, zodat daaraan voorbij moet worden gegaan.

Klaagster stelt dat verweerder afspraken niet zou zijn nagekomen, of klaagster zou hebben misleid. Voor zover klaagster daarmee doelt op het feit dat verweerder tijdens het consult van 21 april 2021 met klaagster heeft gesproken over de informatie uit de brief van de huisarts van 16 april 2021 met daarbij de uitslagen van de cardioloog, zonder in te gaan op hetgeen zij voorafgaand aan het consult met de bedrijfsarts met haar huisarts heeft besproken, kan dat niet opgaan. De bedrijfsarts was niet op de hoogte van dat nadere gesprek met de huisarts. Dit is hem immers pas gebleken nadat de huisarts de bedrijfsarts op 22 april 2021 nog ongevraagd aanvullende informatie had toegezonden. Meer of andere feiten of omstandigheden worden door klaagster niet gesteld.

Ook dit klachtonderdeel is daarmee ongegrond.

Klachtonderdeel d) onprofessioneel handelen

5.5 Het is het college niet gebleken dat de bedrijfsarts in tuchtrechtelijk verwijtbare zin onprofessioneel heeft gehandeld bij de verzuimbegeleiding van klaagster.

Klaagster doelt in dit klachtonderdeel onder meer op de bejegening door de bedrijfsarts tijdens het consult van 21 april 2021, waarbij door hem onder meer een opmerking zou zijn gemaakt in de trant dat klaagster mee zou moeten doen met de loterij, omdat zij dan een miljoen zou kunnen winnen, waarmee haar zorgen zouden zijn opgelost en zij nooit meer zou hoeven werken. De bedrijfsarts heeft ter zitting aangegeven dat een dergelijke opmerking in deze context niet zo heeft gemaakt en slechts heeft bedoeld begrip te tonen dat klaagster ondanks de haar belastende persoonlijke omstandigheden als kostwinner geen keuze had en wel moest werken.

Verwijten over de inhoud en wijze van communicatie laten zich moeilijk op hun juistheid beoordelen. De lezing van klaagster en die van de bedrijfsarts over hetgeen is voorgevallen lopen uiteen. Het is vaste rechtspraak dat in een geval als dit, waarbij sprake is van het woord van de één tegen dat van de ander, geen oordeel door het

college kan worden gevormd. Aan het woord van de één kan immers niet meer waarde worden gehecht dan aan het woord van de ander. Nu niet kan worden vastgesteld dat de bedrijfsarts klachtwaardig heeft gehandeld door klaagster onheus te bejegenen, is dit deel van de klacht ongegrond.

Het college heeft evenmin vastgesteld dat de toonzetting in de door de bedrijfsarts gevoerde correspondentie onvoldoende professioneel zou zijn.

Klachtonderdeel e) klachtenprocedure voldoet niet aan de eisen

5.6 Klaagster verwijt de bedrijfsarts met zoveel woorden dat zijn klachtenregeling niet voldoet aan de eisen van de Wkkgz. Zij verwijt hem in dit kader geen geschilleninstantie beschikbaar te hebben.

Het college concludeert dat op de Wkkgz op de contacten tussen klaagster en de bedrijfsarts niet van toepassing is. Het college zal dat hierna uitleggen.

De bedrijfsarts is werkzaam als zelfstandig gevestigd bedrijfsarts. Zijn contacten met klaagster vonden plaats in het kader van de verzuimbegeleiding en beoordeling van de arbeidsgeschiktheid van klaagster na haar ziekmelding bij haar werkgever.

Formeel is er dan sprake van een beoordeling van klaagsters gezondheidstoestand 'in opdracht' van een derde, in dit geval de werkgever. Op grond van artikel 1, vierde lid, van de Wkkgz is de klachten- en geschillenregeling van de Wkkgz op dergelijke beoordelingen, waaronder de ziekteverzuimbegeleiding, niet van toepassing.

De ziekteverzuimbegeleiding door een bedrijfsarts wordt geregeld in de Arbeidsomstandighedenwet. Deze wet regelt in artikel 14 dat de werkgever zich bij de begeleiding van zieke werknemers verplicht moet laten adviseren door een bedrijfsarts. Artikel 14 lid 2, sub h van de Arbeidsomstandighedenwet stelt dat de bedrijfsarts een adequate procedure dient te hebben voor het afhandelen van klachten. De eisen waaraan deze klachtenregeling moet voldoen worden opgesomd in artikel 2.14e van het Arbeidsomstandighedenbesluit. De klachtenregeling van de bedrijfsarts dient op grond van dit besluit voor de werknemer – onder meer – kenbaar te zijn, een beschrijving te bevatten hoe het ontvangen, onderzoeken en beoordelen van de klacht verloopt en hoe een beslissing over de klacht wordt genomen. Het onderzoek dient zorgvuldig te zijn en kan niet plaatsvinden door bij de klacht betrokken personen. Ook moet zijn verzekerd dat eventuele naar aanleiding van de klacht genomen maatregelen worden uitgevoerd.

Het college concludeert dat de klachtenregeling van de bedrijfsarts, waarbij is voorzien door de behandeling van de klacht door een onafhankelijk

klachtenfunctionaris, aan de eisen van het Arbeidsomstandighedenbesluit voldoet.

Dat de bedrijfsarts, als zelfstandig gevestigd bedrijfsarts, in zijn klachtenregeling niet voorziet in een onafhankelijke geschilleninstantie zoals bedoeld in de Wkkgz is dus niet verwijtbaar.

Klaagster voert ook aan dat de bedrijfsarts, toen zij vroeg om de contactgegevens van zijn klachtenfunctionaris, haar alleen na aandringen diens naam gaf en – na overleg hierover met de klachtenfunctionaris – slechts vroeg om toestemming klaagsters gegevens aan de klachtenfunctionaris door te geven, zodat deze contact met haar op kon nemen. Het college vindt deze handelwijze minder juist: klaagsters standpunt dat zij graag zelf een voor haar geschikt moment wilde kiezen om zelf contact te zoeken met de klachtenfunctionaris is naar het oordeel van het college voorstelbaar en reëel.

Het gaat echter te ver de bedrijfsarts hiervan een tuchtrechtelijk verwijt te maken, ook nu deze handelwijze op verzoek van de klachtenfunctionaris zo plaatsvond.

Daarmee is ook dit laatste klachtonderdeel ongegrond

Slotsom

5.7 Uit de overwegingen hiervoor volgt dat alle onderdelen van de klacht ongegrond zijn.

Overweging ten overvloede

5.8 De bedrijfsarts heeft tijdens de procedure aanvankelijk gesteld dat hij niet meer beschikte over zijn aantekeningen omtrent de consulten, omdat klaagster hem zou hebben verzocht deze gegevens te vernietigen. Klaagster heeft ontkend een vernietigingsverzoek te hebben gedaan en gesteld slechts te hebben gevraagd om toezending van haar gegevens. Ter zitting heeft de bedrijfsarts aangegeven dat een en ander toch niet juist was en dat hij nog wel over de aantekeningen van de spreekuurcontacten beschikte, maar deze per abuis had opgeslagen achter het tabblad van een eerder consult met klaagster in 2019. Het college vindt dit slordig en onjuist. Zorgvuldige inrichting en bewaring van het bedrijfsgeneeskundig dossier is van groot belang. Het college wijst er daarbij ook op dat Leidraad Bedrijfsgeneeskundig dossier van de Nederlandse Vereniging van Bedrijfsartsen vermeldt dat een eventueel verzoek tot vernietiging van de verslaglegging in het kader van ziekteverzuimbegeleiding in het algemeen niet kan worden gehonoreerd, omdat de belangen van derden zich daar vaak tegen verzetten. Nu dit, zo heeft klaagster ook ter zitting aangegeven, geen onderdeel uitmaakt van de klacht, is dit niet in de beoordeling van de klachten betrokken. Het college ziet aanleiding om ten behoeve van de praktijk hieraan deze overweging ten overvloede te wijden.

Publicatie

5.9 In het algemeen belang zal deze beslissing worden gepubliceerd. Dit algemeen belang is erin gelegen dat andere bedrijfsartsen mogelijk iets kunnen leren van wat hiervoor onder 5.6 is overwogen aangaande de wettelijke regeling van het klachtrecht voor werknemers bij ziekteverzuimbegeleiding en 5.8 ten aanzien van de bewaarplicht van dossiers. De publicatie zal plaatsvinden zonder vermelding van namen of andere tot personen of instanties herleidbare gegevens.

Het college:

Deze beslissing is gegeven door G. Tangenberg, voorzitter, H.C.B. van der Meer, lid-jurist;

B. Vlogtman, G.S.H. Vegt en R.M. Oosterhout, leden-beroepsgenoten, bijgestaan door

L.C. Commandeur, secretaris, en in het openbaar uitgesproken op 11 december 2023 .

secretaris

voorzitter

Tegen deze beslissing kan in de volgende gevallen schriftelijk beroep worden ingesteld bij het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg:
Bij een gedeeltelijke niet-ontvankelijkverklaring of een gedeeltelijke ongegrondverklaring kan uw beroep alleen betrekking hebben op dat deel van de beslissing.

U moet het beroepschrift richten aan het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg, maar opsturen naar de secretaris van het Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg te Zwolle. Daar moet het zijn ontvangen binnen zes weken nadat de beslissing aan u is verstuurd.

Als u beroep instelt, moet u € 50,- griffierecht betalen aan het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg. U ontvangt hierover bericht. Als u geheel of gedeeltelijk in het gelijk wordt gesteld, wordt het griffierecht aan u terugbetaald.